

“Soms moet je gewoon even je poot uitslaan”

Oké we hebben het hier best naar ons zin met zijn allen. Baasje, vrouwtje, zoon des huizes, drie honden en drie katten. Dikwijls gaat het hier allemaal in goede harmonie. We slapen gezellig met z'n allen in de huiskamer wanneer baasje en vrouwtje naar de kast met bewegende mensen kijken. “Knor, knor, ronk, ronk, snurk snurk”, het is een van de mooiste momenten van de dag. Maar er is er één die wat minder van de goede harmonie is. Deze oude knorrepot met de naam Snoopy is voor u inmiddels geen onbekende. Toen ikzelf nog een kleine kitten was, waren er mensen die wanneer ze mij zagen riepen: “Oh wat een snoepie!” “Wat krijgen we nou?” dacht ik, en zette van ontzetting mijn haartjes op. “Ik ben toch zeker geen knorrig oude hond?” Nu weet ik inmiddels dat Snoopy een naam heeft die helemaal niet bij hem past. Zijn de andere dieren leuk en gezellig, bij Snoopy is het oppassen geblazen. Soms is hij aardig, maar vaak kijkt hij (vooral bij visite, want dan denkt meneer dat hij heel wat is) met een woest gezicht naar ons. Hij komt dan zelfs dreigend op je af. We zijn het wel eens spuugzat. Laatst had ik het erover met de andere dieren. Hier volgt een transcriptie van deze gesprekken

Cheetah

Moos: “Wat vind jij nou van die oude man?”

Cheetah: “Wat een zeikerd is dat zeg!” Ze knijpt haar groene kattenoogjes samen. “Ben je lekker in de kattentunnel aan het spelen, begint hij weer te zuchten. Met een kop van zeven dagen onweer ligt meneer in zijn bench. En ik sluip toch heel zachtjes. Wanneer je niet oppast, krijg je een knauw. Gelukkig ben ik veel sneller en heeft hij weinig tanden.”

Commentaar van Moos: Cheetah is geen fan van Snoopy.

Rinus

Moos: “Hoe gaat het nu tussen jou en Snoopy?”

Rinus: “Jarenlang was ik bang voor die vervelende kerel. Hij heeft me heel wat keer bedreigd en sukkel die ik was, ging ik hem maar uit de weg.” Zijn ogen beginnen te glinsteren. “Maar nu heb ik uitgevonden dat als ik maar flink grom hij er toch vandoor gaat.”

Commentaar van Moos: Rinus kan zelf ook behoorlijk mopperen, ik denk dat het aan de leeftijd ligt en laat hem dan maar.

Turca

Moos: “Je hebt het zwaar hè met Snoopy?”

Naast mij zit Turca, de lieve oude Podenco. Turca zegt niets, kijkt alleen maar schichtig.

Moos: “Je mag het wel toegeven hoor dat je bang voor hem bent. Dat is niets om je voor te schamen. Blaf dan gewoon

een keer flink van je af, dat kun je heel goed. Je bent ook nog eens veel groter.”

Turca: -----

Commentaar van Moos: Turca is erg aangeslagen wanneer we het over Snoopy hebben. Eerst was hij haar grote vriend. Maar nu met de komst van een andere jongere dame (Merel) is zij aan de kant gezet. Snoopy doet soms erg lelijk tegen haar.

Merel

Moos: “Snoopy is voor jou wel aardig toch?”

Merel: “Ja hoor ik heb geen problemen met die man. Hij is leuk, leuk, leuk!”

Commentaar van Moos: Merel vindt iedereen leuk. Ze is altijd vrolijk, dat is best gezellig maar soms worden we een beetje gek van mevrouw Positivo.

Conclusie Moos: Omdat Snoopy zijn stempel drukt op ons huishouden noemen wij hem ook wel Terror Snoopy. Soms is hij echt vervelend en kort aangeboden, ook tegen mij. Terwijl ik hem ook wel eens een kopje mag geven. Maar is hij in een slechte bui, dan moet ik oppassen. Dan dreigt hij een hap uit mijn rode pak te nemen. Omdat ik toch een beetje voor mijzelf en de rest opkom (ben natuurlijk wel de jongste man in huis) heb ik iets gevonden om hem terug te pakken. Wanneer meneer lekker op de bank ligt te slapen, installeer ik mij op de rugleuning. Ik strek vervolgens mijn poot uit. Quasi onschuldig geef ik hem dan een tik op zijn neus. En nog één, en nog één... voor alle keren dat hij ons het leven zuur maakt.

Wanneer hij wakker schrikt, ben ik zogenaamd in een diepe slaap verzonken en verkeer ik onschuldig in dromenland. De oude rakker kijkt dan verward om zich heen, om zich vervolgens om te draaien en verder te snurken. Ja, soms moet je gewoon even een poot uitslaan.